

PRASKA MED U NIJO IN ADAMI- NISTRACIJO

Organizirani godbeniki odnesli zmago, Protest uniže učinkovit

Chicago. — (FP) — Formal.

na inavguracija A. J. Cermaka je dala povod prvemu spopadu med novim županom in delavsko unijo, unijo godbenikov, ki je izšla iz bitke smagovita.

Del inavguracijskih ceremonij je vključeval godbo, ki naj bi igrala na ulici v bližini mestne hiše. Cermak je nameraval dobiti dijaško godbo iz Senn vije šole za to delo.

James C. Petrillo, predsednik Cikaške federacije godbenikov, je pokazal na krivico, ki bi jo storila mestna uprava velikemu številu brezposelnih godbenikov in to takoj ob sprejetju uradnih poslov. To ni dosti pomagalo in naznanjeno je bilo, da bo dijaška godba igrala.

Končno je Petrillo obvestil župana, da bodo umrli godbeniki, ki igrajo na radiopostajah, odpoklicani za tisti čas, ki je bil določen za razglašenje inavgaruljskih ceremonij po radu.

te bodo dijaki prevzeli mesto, ki spada unijakim godbenikom. Ultimatu so sledile konferen- ce v mestni hiši, nakar je bilo naznanjeno, da je župan zav- rgl prvo tni načrt in da bo unij- aka godba 50 moš igrala name- sto dijakov.

Županov tajnik Henry Son- nenhein je ob tej priliki pohva- lil županovo velikodušnost, ko

je opustil prvotni načrt in plačal enajlake godbenike iz svoje- ga lastnega šepa, da ne bo trpe- la mestna blaginja. Omenil je tudi, da Čermak ni nameraval kratiti enajstkim godbenikom za- služka in v dokaz je navedel, da je zadnji dan svoje volilne kam- panje najel 500 godbenikov, de- set v vsaki wardi, kar ga je sta- lo \$11.000.

Obtožbe proti socrivcem krvavega režima

Madrid, 2. maja. — Zloraba avtoritete se je v Spaniji le v

redkih slučajih smatrala za zločin in pod monarhistično vladavino je bilo to nekaj navadnega. Toda republikanska vlada se sedaj pripravlja, da postavi vse tiste, ki so

Najbolji teška obtožba bo najbrž proti generalu Martinezu Añidu, bivšemu ministru notranjih zadev v vladi diktatorja Primo de Riveru. On je obtožen, da je v zvezi s silami zatiral "slab-

General Anido je bil imenovan za governorja v Barceloni l. 1920 in je sodeloval s skupino delodajalcev in teroristov proti delavcem, ki so bili označeni kot sindikalisti. Anido je imel zveze s organizacijo, ki je bila znana pod imenom Sindicato Libre in je ubijala člane Sindicato Unico.

Uradni rekordi pričajo, da je bilo večje število članov Sindicato Unica nasilno umorjenih. Najobičajnejši proces je bil, da so člane te unije, ki so bili vrženi v ječe, odvedli pomoči v drug zapor, medpotoma so jih pa ustrelili v hrbet, v javnosti so pa Anidovi agenti razglasili, da so skušali jetniki pobegniti. Na ta način je bilo izvršenih v dveh letih nad sto umorov.

Bivši državni podtajnik Lotier pa je no nastopil proti tej nameri, ki more po njegovem mnenju zainteresirati samo prizadete parja. Sploh bi bil že čas, pravi Lotier, da nehali z manjšo spomenikov. Za čas svoj kratkega službovanja kot državni podtajnik je moral sprejeti na znanje nestetvilno spomenikov za nove spomenike. Če pojde tako naprej, zakaj bi ne postavili spomenika tudi "našemu konju" in volom, ki so jih ljudje smeli v vojno, pa teletom, ki so morali dati svojo svojo kožo za škornje? "Sicer pa bi si vola tele prav gotovo zaslužila spomenik," dodaja Lotier svoj protest. "Kaj nosi prvi tako roge kakor nekateri ljudje, tele pa jih ne nosijo."

Erich Dvinger:

Armada za žičnimi plotovi

Za Prosveto prevedel Tone Seljakar

Neko jutro smo zašliši zategnjeno stokanje izpod naše prične. Pod je zlezel na tla in privlekel bolnika iz teme. Zelo težak je, drugi leži s polovico svojega telesa na njem. Pod je zagrabil tudi tega, pa se je zdrnil in odskočil. "Ta je že mrzel!" je dejal zamolklo. "Pridite mi pomagat!" Zgornji se je med umiranjem gotovo zavil nanj, spodnji pa je bil prešlab, da bi se ga oprostil. Z očmi nas je prosil, da mu pomoremo in nekaj je grgal, kar pa nismo razumeli. Smrtna groza mu je zevala iz oči.

Predno smo privozili na naslednjo postajo je že umrl. Oddahnili smo se. "Hvala bogu!" je dejal Posek. "Sedaj se jih bomo vendar znebili!" Sedaj ni nihče več hud nanj zaradi tega. Vsi smo mislili isto.

Ko se je vlak ustavil sem letel k poveljniku transporta, nekemu bradatemu podčastniku: "V našem vagonu sta dva umrli na griži. Prosim vas, ukrenite, da se jih spravi iz voza!"

"Ničve! To povzroči preveliko pisarij. Sicer pa bomo kmalu na cilju. Jaz moram oddati polno število!"

Cutil sem, da sem prebledel. "Kako...? To vendar ne gre... Vsi se bomo okužili... Nekateri imajo odprte rane..."

"Pripeljati moram polno število!" je kričnil surovo. "Idij! Pes! Pašol!"

Šel sem nazaj. Ko sem jim povedal, so vsi obmolknili. Schnarrenberg je škrtal. Mali Blank si je zakril obraz. Seydlitz je z neko ponosno kretnjo dvignil glavo.

"Vrčite ju pod pričo!" je ukazal stražar. Zvil si je cigareto in pljunil pred se.

Pod in Brunn sta ju za noge zvelika v najtemnejši kot. Neslišno sta se vlekla po deskah, puščajoč za seboj široko rizo krvavega blata. Kakor dva velika polja. "Na postaji bomo morali tla umiti," je dejal Schnarrenberg. "Iz stranišča bomo prinesli klor in ju posipali, drugače bomo vsi poginili."

Štiri dni smo se vozili z mrliči. Vedno bolj in bolj je videl pekoč smrad skozi špranje gornje prične. Ležala sta baš pod nami, in večkrat imam občutek, kakor da prodira mrliški hlad prav do nas.

Nič več nismo govorili, tudi peli nismo več. Ponoči so se nekateri prebujali s presunljivimi krikli. Podov polni obraz je postal v teh dneh oval in lica so se mu udila. Mali Blank mnogokrat v spanju joče. Stika se k širokemu Podu kakor dete k materi. Seydlitz nosi glavo, kakor da bi mu tilnik otrpel.

Ko smo prispeli na postajo našega taborišča, je pričel padati prvi sneg. Pada fino kakor prah in skozi to padajočo nekončno preprogo se vidi do obzorja pusta planota. Nismo se vedeli, da je ta stepla, orenburška stepla najbolj pust kraj v vsej Rusiji. Toda takoj, ko smo izstopili, je vdarila v nas skeleča praznosta te pešene planjave. "Tako, in tukajle, v temle od Boga zapuščenem kotu bomo sedaj privatizirali!" je vprašal Brunn.

Zopet smo morali čakati pred vagoni dolge ure, stoječi v dvostopih. Zelo nas je zeblo, posebno pa ranjenice, ki nismo mogli prestopiti na nogah, da bi se malce ogreli. "Kaj nas niso mogli pustiti toliko časa v vagonih, dokler se jim ne poljubi priti po nas?" renči Schnarrenberg.

F. C. Weiskopf:

Življenska renta ali hudič ne spi

"No torej, kaj sem hotel reči: Gospod Pingitzer, moj stari prijatelj, je prišel, ker je... ker sem jaz... hm..."

"Veste kaj,..." mu pomaga Pingitzer, "napravimo kratko! Vi ste že itak povedali gospodi, da bi jaz morda sobo pri gospodu nadzorniku Virflu..."

"Pardon!" reče gospod Virfl. "pardon, jaz sem..."

"Pardon!" reče tudi gospod Pingitzer, "vem, kaj hočete reči, gospod nadzornik. Vi ste akromen mož in hočete reči, da se niste nadzornik. No, vidite!"

— Toda vem tudi, da ste zmogel človek in da boste v par letih nadzornik, ni res? — No torej!

— Zakaj bi pa vas radi enostavnosti takoj ne imenovali tako?! — No, to mislim tudi jaz! — No, in sedaj lahko hitro uredimo zadevo s sobo. Plačam dvesto petdeset kron mesečno za sobo z lučjo in zajtrkom.

Pospravljam pa si kar sam, za to se milostivi gospi ni treba prav nič truditi, to razumem bolje kot dve sobarici, hehehe...

Gospod Zikmund Pingitzer je dobil sobo za dve sto petdeset kron mesečno. Z razsvetljavo. S kurjavo. S postrežbo. Se razume!

VII.

Pingitzer je hitro pograbil palico, klobuk in aktovko in je stopil v prednjo sobo. Slišal je, da prihaja Virfl domov.

"Konečno je vendar prišlo iz bližnjega kraja nekaj kosaških oficirjev. Prešteli so nas, enkrat, dvakrat, trikrat — pa se noče ujemati. "Kje sta še dva, hudiča vendar?" je rjovel kosmati podčastnik.

"V vagonu!" smo zamrmrali vsi v zboru.

"Zakaj nista stopila v vrsto?" je bevskal dalje.

"Ker sta poginila!" je zavpil Seydlitz.

"Takoj ju privedite!"

Pod je pomagal Poseku. "Zaveži mi robec pred usta!" je dejal jezen, dobil nekje še eno kunjo in jo privezal Poseku. Potem sta splezala s stisnjenimi ustnicami v vagon in sta privlekla oba mrtveca za škornje skozi vrata.

"Stoj, stoj — kam?" je kričal podčastnik.

"Kamor spadata!" je zamrmral Pod in ju položil pred kopita komandantovega konja.

Konj se je pričel plašiti, vzpel se je in umaknil. Konj drugega oficirja, se je tako močno vzpel, da bi se kmalu prevrgel. Oblička mrličev sta modrikasto črna. Padajoči sneg je mlo in hitro pokril njune odprte oči.

"Polnoštevilo, vaše visoko blagorodje!" je javil podčastnik.

Komandant, mal, koščen človek z obrazom kakor miš, je mrzlo del roko h kapi. — "Po štiri, marš!" je zavevskal s svojega sedla.

Molče smo pričeli korakati. "Tale miš mora biti zver v človeški podobi, če se ne motim," je dejal Pod prepričano.

Peljali so nas prvokrat v našem ujetništvu v zemeljske barake, one strašne, globoke v zemljo izkopane in z ravno streho pokrite pravokote, ki so zelo nezdružive. Pa saj niti gotove še niso bile. Njihove stene so deloma zadlane s tankimi deskami, na mnogih krajih pa je kar gola zemlja. Na krajših plateh so vrata, na daljših nekaj malih okenj, napol od snega zamedenih. Po sredi je nekaj hodnik od vrat do vrat, na obeh straneh pa so prične v dveh etažah: Smrekove deske.

"Gromska strela," je dejal Brunn, "pravcate lišičine! In tako temne, da ne utegnesh niti jutranjih časopisov prebrati!"

Zbrali smo si ležišča skupaj kakor preje. Zopet so nabasali v barake še enkrat toliko ljudi, kolikor je prostora. Ko bi se mogli vsaj gibati, ali pa zbiti kaj mizi podobnega skupaj. Že tedne in tedne jemo kar s tal. Naši hrbiti bodo postali sčasoma tako upognjeni, da se ne bomo mogli niti v nebo ozreti...

"Ali se vam ne zdi premajhna peč za tako velik prostor?" je s strahom vprašal Blank. Slabokrvjen je in vedno ga zebe.

"Zemeljske barake so menda tople," ga je potolažil Seydlitz.

Že prvi večer je privedel seboj Pod od nekje silno suhega infanterista. "Ta je tudi eden onih, ki so obojeni k večnemu stradanju," ga nam je predstavil. Videti je drzen dečko, v njegovem obrazu, ki je preoblečen z usnjato kožo, čepi oster kljukast nos in dvoje črnih oči. "Ali sprejememo lahko še tega v našo bratovščino?" nadaljuje Pod. "Mnogo svetla je prepotoval, je artist in čarovnik. Tu pa tam nas bo s svojo umetnostjo malo pokratkočasil, sem si mislil."

(Dalje prihodajšč.)

"Ah, gospod Virfl, Večer! Ravno pravi Imam nekaj za vas!"

Privlekel je iz aktovke tehtno pismo:

"Tui!"

Virfl ga je z veseljem pograbil.

"Kaj? Ze? — To pa je hitro šlo!"

"Da, mi smo točna firma, gospod Virfl! Celo potrdilo o prvem mesečnem plačilu je že zraven. Odprite mogoče takoj in se prepričajte, ali je vse v redu!"

"Ne, ne, saj se ne mudi! Če vi pravite, da je v redu, je v redu, kaj naj še potem pregledujem?"

"Zelo sem počaščen z vašim zaupanjem, gospod Virfl! Vi ste preljubeznivi!"

"Kaj pa? Kaj pa? Saj veste, gospod Pingitzer, jaz vedno pravim: na gospoda Pingitzerja se lahko zanesem! Če pravi, vse v redu, mi ni treba še pogledati, potem lahko pustim pismo zapeto, dokler ne pride moja žena. Ta še nič ne ve! Ojej, to bo presenečenje, ko odpre pismo... Ali si lahko predstavljate, kako debelo bo gledala?"

Pingitzer si je znal predstavljati. Pokazal je z izrazito kretnjo.

Nato sta še nekaj časa govorila.

To se pravi, gospod Pingitzer je še nekaj časa govoril... zagotovo je parkrat po vrsti, kako ga veseli za firmo, da je pridobila z gospodom Virflom tako "doceca solidnega" klijenta, in kako ga veseli za gospoda Virfla, da je stopil v kupčijsko zvezo s tako prva primasima" firmo.

Nato se je priporočil. Ima drevo še delo. Gospod Virfl ga vendar oprosti, kaj ne? Brez dela ni pač masla na kruhu, tako je pač življenje. Imam čast! Visoko spoštovanje! Najponižnejši sluga!

Stopal je živčajajoč po stopnicah. Bil je zadovoljen s seboj. Od njegove priselitve k Virflom je preteklo komaj mesec dni.

Medtem si je sezul gospod Virfl škornje in je obul copate. Nato je šel v kuhinjo. Pismo je nšal svecano pred sabo kakor tabernakelj.

V kuhinji je pisemski zavoj natančno pregledal.

"Dober papir! Debel! Rumel! — Prav kakor pred vojno ovitki za poročila na namestništvo," se je domislil, "samo, da na tem tukaj ni tiskano C. kr. policijsko ravnateljstvo, temveč Zavarovalnica Danubius d. d."

Na hrbtu se je bleščala živodreča zaklepna znamka.

Tehtal je pismo v roki: "Hmmm! Hmmm!"

Reč je bila težka!

No, da, nikak čudež! Takale polica za življensko zavarovanje pač nekaj tehtal! Posebno tako z vsemi spletkami, kot ta tukaj!

Obraz se mu je raztegnil v široko rezanje!

Da, Virfl! Ta je pač možak! Ta se ne da namazati! Temu se ne da natvesti vsakega poljubnega zavarovanja, kakor stricu Vlastimilu ali teti Ljudmili! Ta sicer spocetka kriči, da si da rajši odrezati glavo, kakor da bi imela oprava s kakim zavarovalnim agentom, posebno z Judom, pa ji potneje — ena, dve, tri —

vendar obesi Pingitzer popolnoma nepotrebno zavarovanje zoper požar! Zavarovanje zoper požar! Kaj pa še! Kjer je prava gospodinja v hiši, tam ne goril!

Ne, on je že drugačen!

Predvsem se spušta samo v stvari, o katerih kaj razume! Najprej pretehta, potem tvega! Preden začne sploh kaj zavarovanja, preštudira najprej vso navlako. In sicer brez Pingitzerja. Z malim potrpljenjem in premetenostjo že najde vse skupaj spadajoče strani iz prospektov in brošur, ki jih je razrezal Pingitzer za stranišče.

No in potem, ko si o stvari natančno poučen, šele potem greš k Pingitzerju in rečeš: Poslušajte, gospod Pingitzer, jaz bi se rad pri vaši firmi zavaroval, tako in tako, s temi in temi pogoji...

da Pingitzer takoj opazi: "Aha, mož se spozna! S tem moramo biti kulantni in ne kot s kalinom, ki razume o zavarovanjih prav toliko, kolikor gre za nohte!"

Da, tako se napravi taka stvar! Takooo!

Mane si roke, medtem ko neutrudno koraka v krogu okrog mize, na kateri leži rumeno pismo. Jarmila bo gledala. Kako dobro je vse premišljeno! Na primer, da je sestavljeno zavarovanje, z dvajsetletno vplačilno dobo, ki se izplača ob smrti kot življenska renta vdovi in, če rok doživši, pa kot kapitalizirana renta...

"No, kaj meni, komu, Jarmila? Ah?!"

Otroku! — Zavarovanje za doto, če bo deklica, in sprispevek za šolanje, če je fant!

"Hu, kaj praviš sedaj?! Ali ne svira vseh komadov, najino zavarovanje?!"

Sicer — z otrokom bo treba še nekaj časa počakati, sicer ne bo dovolj za mesečne obroke, čeprav sta si prav sedaj mislila: "Soba je opremljena, najemnik je tu, najemnina prinaša mesečno prav čeden privrček, — sedaj bi si človek prav za prav lahko privoščil malega Prokopa Vlastimila ali mogoče Jarmilo Ljudmilo!"...

... toda kar ne gre, ne gre pač, in tedaj počakaš pač z otrokom še do naslednjega izboljšanja plače. To mora itak kmalu priti, najkasneje v dveh, treh letih, — in tako dolgo se potrpi. Zato pa dobi otrok pozneje "nobel" doto ali pa lahko študira!

Z druge strani...

Toda ne, najprej otrok in potem zavarovanje, to seveda ne gre; tega mu ni treba Jarmil niti raztolmačiti. To že sama ve. Saj ima pravi občutek za take stvari.

VIII.

Vse se je zgodilo, kot je pričakoval: presenečenje, očaranje, navdušeno pritrjevanje.

Virfl je poznal svojo Jarmilo! Doumeti stvar in vzplamteti je bilo isto.

Zavarovanje za doto, življenska renta, prispevek za šolanje, — to je bila glasila, ki ji je ni bilo treba dvakrat svirati. Takoj prvič se je znašla v melodijo:

Seveda ne gre, najprej dobiti otroka in šele potem misliti na zavarovanje! Seveda! Saj vendar ne moreš obrzdati konja pri repu!

Seveda je treba v teh okoliščinah počakati z malim Prokopom Vlastimilom do prihodnjega povijanja plače! Jasno! Kajti, kdor se ne ravna po oedei, temu ostane nogo nepokrite!

In popolnoma brez vprašanja bi se dalo potpeti dve ali tri leta še brez male Jarmila Ljudmille! — Potrpljenje je božja mašt!

V vrtoglavi veselja in navdušenja se je razbil šele pred kratkim kupljeni glinasti lonec za mleko in so se krompirjevi cmoiki malo pripalili.

"Obogobog!"

"No, enkrat se je zgodilo! Saj nič ne rečem, Jarmila! Danes si počeva pokvariti veselja."

Imel je prav. Kaj jima mar! Lonec za mleko je bil vendar od birk in pripaljena večerja... moj bog, saj se lahko jutri odškoduje pri "Fleku" ali "Tomažu!"

Pomagala je Virflu pri pobiranju črepin.

Sam ne si pokvariti veselja! Virfl je z zamahom zaludil črepine v kabič za premož in je zraven kričal.

Popolnoma ob pamet, njen mož!

Glasno se je zasmejala. Tudi on se je smejal.

Smejaj! — Razgetal je, meketal, prskal, goital. Bobnal je g

nogami po podu in si ploskal po kolenih.

"In sedaj, Jarmila, naj mi samokdo pride in reče: velika noč in božič ne moreta biti istega dne! Da, pogača, — to se zgodi! Kaj, Jarmila?!"

Popolnoma ob pamet! Nenadoma je bil pri njej in jo je prijel za roko:

"Pojd!"

"Kaj? Kam?"

"Pojd no!"

Vlekel jo je v spalnico.

"Jar-mi-la!"

"Da, da, takoj, ljubček. Samo..."

"Kaj pa?"

"Bodi previden, saj veš..."

Nepotreben opomin! Virfl je vedel, kaj dolguje sebi, svoji že-

SKUPNA POTOVANJA



Rojake, ki so to poletje namenjeni v stari kraj, opozarjamo na sledeče ugodne prilike za potovanje:

Na ILLE de FRANCE, 15. maja, odpušča veliko število rojakov v domovino. Še je čas, da se jim tudi vi pridružite!

VULCANIA, 20. maja, na Trst, nudi najugodnejšo priliko za one potnike, ki potujejo z velikimi družinami, in za one, ki hočejo vzeti s seboj svoj avtomobil. Sampa 12 dni do Trsta.

PARIS, 22. maja, bo, kakor vselej ob tem času, tudi to pot vozil večje število naših rojakov. Zato bo dovolj primerne družbe.

Na ILLE de FRANCE, 5. junija, se vrši glavno skupno potovanje Slovencev pod osebnim vodstvom g. John Voleka, ravnatelja III. rez. Francoske linije. Najboljša potreba in izkušeno spremstvo Vam je torej zagotovljeno. V Vašo korist je, da se čim prej prijavite tudi vi!

Na AQUITANII, 17. junija, bo skupno potovanje Jugoslovancev na izseljenški kongres v Zagreb pod vodstvom g. Ekeroviča od Cünard linije.

BERENGARIIA, 20. junija, bo vozila izseljenke KSKJ. Tudi nečlani lahko potujejo ob tej priliki.

Na PARIS-U, 1. julija, priredi Francoska linija drugo skupno potovanje amer. Slovencev v stari kraj. Potnike bo spremljal znani in izkušeni spremljevalec g. Avg. Kollander iz Clevelanda. Pridružite se mu tudi vi in Vam gotovo ne bo šalo!

Ako želite potovati s kako drugo linijo ali parnikom, Vam tudi lahko ustrezamo, ker mi zastopamo vse važne linije.

Za nadaljna pojasnila se obrnite na:

LEO ZAKRAJSEK
Midtown Bank of New York
630 — 9th Avenue,
New York, N. Y.

"Ali ste že naročili Prosveto ali Mladinski list svojemu prijatelju ali sorodniku v domovino? To je edini dar trajne vrednosti, ki ga za mal denar lahko pošljete svojcem v domovino."

ni, malemu Prokopu Vlastimilu, mali Jarmili Ljudmili in "Zavarovalnici Danubius d. d."

"Takoj, Jarmila! Takoj, že vem. Nočem počenjati neumnost!"

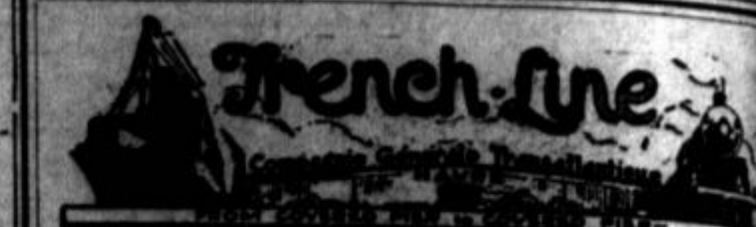
"Da, Virfl, ljubi. Da. Toda — hudič ne spi!"

"Mora spati, draga..."

(Konec jutri.)

POSESTVO NA PRODAJ

Proda se v stari domovini liko posestvo v Beli Krajini: katerega veseli to kupiti in natančnejša pojasnila kako stoji posestvo in o ceni, tedaj piše na: John Konda, Vas proče št. 5, Semič, Slovenija, goslavija. — (Adv.)



GREMO V LJUBLJANO

Vaš Slovenec ve, da dva najglavnejša izleta v domovino se vršita letos na slavljima francoskima parnikom

"ILE DE FRANCE"

5. JUNIJA

pod vodstvom rojaka IVAN VOLEKA, upravitelja tretjega razreda

Francoske proge iz New Yorka in

"PARIS"

1. JULIJA

pod osebnim vodstvom dobroznane voditelja izletov AUGUST KOLANDRA iz Clevelanda

Vse potrebno je preskrbljeno za popolno zadovoljstvo in zabavo izletnikov. Posebna plesna in koncertna godba za potnike tretjega razreda. Cene za tja in nazaj na "Ile de France" samo \$210 in na "Paris" samo \$205.00

NEMERJAJTE PROSTORE SEDAJ

Obrnite se na naše zastopnike:

IAKKER STATE BANK 12 Cortland St., New York
JOHN L. NIELICH CO. 1419 St. Clair Ave., Cleveland
KASPAR AMERICAN STATE BANK 390 Blue Island Ave., Chicago



19 State St., New York 213 No. Michigan Ave., Chicago

NAROČITE SI DNEVNIK LIST PROSVETA

Členjeni brat (sestra) S. N. P. J.

Po sklepu 8. redne konvencije se sedaj lahko naroči na list Prosveto, prišteje eden, dva ali tri člani iz ene družine in iz enega naslova k naročnin. List Prosveta stane za vse enako, za člana ali nečlana \$0.80 eno letno naročnina. Ker pa člani plačajo pri anasementu \$1.20 za tobo se jim to prišteje k naročnin. Mi prištejemo enega, dva ali tri člane ene družine k eni naročnin. Torej sedaj ni varoka, reči, da je list predrag za člana S. N. P. J. List Prosveta je vaša lastnina in gubej skore v vsaki družini nekdo, ki bi rad čital list vsak dan. Torej sedaj lahko priliko, da se tudi vi naročite na dnevnik Prosveto. Cena lista Prosveta je:

Za Zdrav. drlake in Kanado \$0.80 Za Cicero in Chicago je.....\$1.20
1 tednik in..... 4.80 1 tednik in..... 4.80
2 tednika in..... 3.60 2 tednika in..... 3.60
3 tednika in..... 2.40 3 tednika in..... 2.40

Izpolnite spodnji kupon, priložite potrebno vsoto denarja ali Mon Order v plamni in si naročite Prosveto, list, ki je vaša lastnina.

Pojasnilo:—Vselej kakor hitro kateri teh članov preneha biti član S.N.P.J. ali če se preseli proč od družine in bo zahteval sam svoj list tednik, ted moral tisti član iz dotične družine, ki je tako skupno naročena na dnevnik Prosveto, to takoj namenjati upravništvu lista, in obenem doplačati dotično vsoto listu Prosveta. Ako tega ne store, tedaj mora upravništvo listu datum za to vsoto naročniku.

PROSVETA, S.N.P.J. 2657 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

Priloge pošljite naročnine za list Prosveto vsoto \$.....

Ime Čl. družine št.

Naslov Družina

Mesto Družina

Nov naročnik Star naročnik

Ustavite tednik in ga pripilite k moji naročnin od sledečih članov ene družine:

Ime Čl. družine št.

Ime Čl. družine št.

Tiskarna S. N. P. J.

SPREJEMA VSA

V TISKARSKO OBRT SPADAJOČA DELA

Tiska vabila za veselice in shode, vizitnice, časnike, knjige, koledarje, letake itd. v slovenskem, hrvatskem, slovaškem, češkem, nemškem, angleškem jeziku in drugih

VODSTVO TISKARNE APELIRA NA ČLANSTVO S.N.P.J. DA TISKOVINE NAROČA V SVOJI TISKARNI

Vsa pojasnila daje vodstvo tiskarne. Cene smerno, unifačno dolo prve vrste

Čistite po informacije na naslov:

S. N. P. J. PRINTERY

2657-59 So. Lawndale Avenue

CHICAGO, ILL.

TAM SE DOBE NA ŽELJO TUDI VSA USTМЕНA POJASNILA